

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/628/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715203758
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Vladimíra
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2715203758.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: Finlegal services, s. r. o., so sídlom Gajova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 46 283 421, zastúpeného JUDr. Silviou Hricovou, advokátkou so sídlom Dudvažská 37, 821 08 Bratislava proti odporkyňi: F. S., T.. XX.XX.XXXX, H. I.. T. XX, R., občianka SR, o zaplatenie 180 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd zastavuje konanie v časti 61 eur.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 150 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 150 eur od 19.8.2015 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 43 eur a náhradu iných trov konania v sume 16,50 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 18.5.2015 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 180 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 180 od 26.1.2014 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 21 eur, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur a nahradiť mu trovy konania.

Navrhovateľ odôvodnil návrh tým, že dňa 04.01.2014 došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke č. 506 medzi spoločnosťou TRILA Finance, s.r.o. (ďalej len „právny predchodca navrhovateľa“) a odporkyňou. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Predmetom zmluvy bol záväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť odporkyňi pôžičku vo výške 150 eur bezhotovostným prevodom na účet odporkyne alebo prostredníctvom poštového peňažného poukazu. Odporkyňa potvrdila žiadosť pôžičku ako aj súhlas s ustanovenými zmluvnými podmienkami, na znak čoho zmluvu uzavrela v súlade s postupom uvedeným v článku 6 a 7 všeobecných obchodných podmienok. Právny predchodca navrhovateľa svoj záväzok zo zmluvy splnil dňa 4.1.2014. Odporkyňa sa zaviazala k včasnému vráteniu poskytnutých finančných prostriedkov spolu s poplatkom za poskytnutie pôžičky v celkovej výške 180 eur najneskôr do 25.1.2014 (doba splatnosti). Odporkyňa svoju povinnosť do dňa podania žaloby nespĺnila ani sčasti. Dňa 2.2.2015 právny predchodca navrhovateľa uzavrel s navrhovateľom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej prešli na navrhovateľa postupované pohľadávky s príslušenstvom. Na základe uvedeného navrhovateľ eviduje voči odporkyňi pohľadávku v celkovej výške 241 eur s príslušenstvom, pozostávajúcu z istiny vo výške 150 eur, poplatku za poskytnutie pôžičky vo výške 30 eur, zmluvnej pokuty vo výške 21 eur a paušálnej náhrady nákladov

spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 eur. Túto paušálnu náhradu uplatňuje navrhovateľ v zmysle ustanovení § 369c Obchodného zákonníka a § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. Okrem toho si navrhovateľ uplatňuje aj úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 180 eur od 26.1.2014 do zaplatenia.

Podaním doručeným súdu pred pojednávaním zobral návrh späť v časti uplatnenej zmluvnej pokuty 21 eur a v časti uplatnenej paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatňovaním pohľadávky 40 eur.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval, z pojednávania sa ospravedlnil.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadrila, na pojednávanie sa nedostavila, svoju účasť neospravedlnila, nežiadala odročiť termín pojednávania, preto súd konal a rozhodol v jej neprítomnosti v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o pôžičke (datovaná 4.1.2014, avšak bez podpisov), všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti TRILA Finance, s.r.o., predpisom k úhrade na sumu 180 eur, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 2.2.2015 so zoznamom postupovaných pohľadávok, výpisom z Obchodného registra na spoločnosť TRILA Finance, s.r.o., ako i ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom malo dôjsť dňa 4.1.2014 k uzavretiu zmluvy o pôžičke. Písomná zmluva o pôžičke, predložená navrhovateľom, však nie je podpísaná žiadnou zo zmluvných strán, ani navrhovateľ nepreukázal iný spôsob uzavretia zmluvy, ktorý by nahrádzal podpis na listine (napr. zaručený elektronický podpis). Odporkyňa nespochybnila, že právny predchodca navrhovateľa jej skutočne poskytol sumu 150 eur ako pôžičku. Odporkyňa tieto prostriedky právnomu predchodcovi navrhovateľa ani navrhovateľovi nevrátila. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 2.2.2015 postúpil právny predchodca navrhovateľa pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 491 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a), b), c) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej

Podľa § 544 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 1, prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) platná ku dňu 26.1.2014 bola vo výške 0,25%.

Z výpisu z Obchodného registra súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa má v predmete činnosti poskytovanie úverov a/alebo pôžičiek, teda právny predchodca navrhovateľa uzatváral zmluvu o pôžičke v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Naopak odporkyňa bola v zmluve identifikovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ menom a priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. Zo zmluvy nevyplýva a navrhovateľ v konaní ani netvrdil, že by bola zmluva uzatváraná zo strany odporkyne na účely jej povolania, podnikania alebo zamestnania. Súd preto dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania mala byť uzavretá spotrebiteľská zmluva o pôžičke, na ktorú sa podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vzťahujú niektoré ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., aj keď nejde o spotrebiteľský úver z dôvodu, že pôžička mala byť splatená do 25 dní od jej poskytnutia [§ 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z.].

Aj keď predmetný zmluvný vzťah nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, neznamená to, že sa naň nebudú vzťahovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na ustanovenia § 24 ods. 1 k § 2 písm. a), b), c) zákona č. 129/2010 Z. z. súd dospel k záveru, že právny predchodca navrhovateľa mal v predmetnom zmluvnom vzťahu postavenie tzv. iného veriteľa, keďže poskytnutá pôžička spĺňa podmienku uvedenú v § 1 ods. 3 písm. l) citovaného zákona a nespĺňa žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r) citovaného zákona. Podľa § 24 ods. 1 citovaného zákona sa na takéto úvery alebo pôžičky vzťahujú okrem iného aj ustanovenia § 9 ods. 1 citovaného zákona vyžadujúce písomnú formu a § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona sankcionujúce nedodržanie písomnej formy bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru alebo pôžičky. V prejednávanej veci nemal súd preukázané zachovanie písomnej formy zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, keďže - ako bolo uvedené vyššie - zmluva o pôžičke, predložená navrhovateľom, nie je podpísaná žiadnou zo zmluvných strán, ani navrhovateľ nepreukázal iný spôsob uzavretia zmluvy, ktorý by nahrádzal podpis na listine (napr. zaručený elektronický podpis). Navrhovateľ teda nepreukázal jednoznačný písomný prejav vôle odporkyne byť viazaná touto zmluvou. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. je preto potrebné poskytnutú pôžičku považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

Aj keby súd posudzoval daný právny vzťah mimo rámca zákona č. 129/2010 Z. z. ako bežnú pôžičku, malo by to rovnaké dôsledky: Pôžička podľa § 657 Občianskeho zákonníka (ak nejde o spotrebiteľský úver resp. kvázi -spotrebiteľský úver podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) je reálny kontrakt, teda nevyžaduje si písomnú formu. Avšak akúkoľvek dohodu o úrokoch podľa § 658 Občianskeho zákonníka musí preukázať ten, kto sa úroku dovoľáva. V prejednávanej veci navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že medzi jeho právnym predchodcom a odporkyňou bol dohodnutý úrok alebo akékoľvek poplatky (keďže listina predložená navrhovateľom nie je podpísaná odporkyňou). Odporkyňa teda bola povinná vrátiť právnemu predchodcovi navrhovateľa, resp. navrhovateľovi po postúpení pohľadávky, len poskytnutú istinu, teda sumu 150 eur. Súd preto vyhovel návrhu v časti o zaplatenie 150 eur a zamietol návrh v časti o zaplatenie poplatku za poskytnutie pôžičky vo výške 30 eur.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Vzhľadom na dispozičný úkon navrhovateľa, ktorým zobral návrh na začatie konania späť v časti súm 21 eur a 40 eur, súd konanie podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. v tejto časti zastavil.

Aj keď je pôžička považovaná za poskytnutú bez úrokov a bez poplatkov, samotné poskytnutie pôžičky odporkyňi právnym predchodcom navrhovateľa nebolo v konaní spochybnené. Navrhovateľ však (vzhľadom na absenciu podpisu odporkyne na zmluve a nepredloženie iných dôkazov) nepreukázal záväzok odporkyne vrátiť poskytnutú pôžičku do 25.1.2014. V konaní nebola preukázaná dohoda o dobe, na ktorú sa táto pôžička uzatvára, preto súd vychádzal z toho, že odporkyňa bola povinná vrátiť pôžičku (len poskytnutú istinu) na výzvu veriteľa (resp. navrhovateľa po postúpení pohľadávky). Navrhovateľ síce predložil súdu listinu označenú ako Predpis k úhrade, nepreukázal však jej doručenie odporkyňi. Ani iným spôsobom navrhovateľ nepreukázal, že on alebo jeho právny predchodca vyzvali odporkyňu na vrátenie pôžičky. Najskorší dátum, kedy sa odporkyňa preukázateľne dozvedela o tom, že navrhovateľ požaduje vrátenie pôžičky, je dátum doručenia žaloby odporkyňi, čo bolo 18.8.2015. Týmto dňom mala odporkyňa už nepochybne povinnosť vrátiť navrhovateľovi istinu pôžičky a ak tak neurobila, počnúc nasledujúcim dňom (19.8.2015) sa dostala do omeškania. Navrhovateľovi preto patrí úrok z omeškania, a to od 19.8.2015 do zaplatenia. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k 19.8.2015 bola 0,05 %, preto zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. je 5,05 % ročne.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. , ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vychádzajúc z čistého úspechu navrhovateľa v sume 67 % (Výpočet čistého úspechu navrhovateľa: /150 x 100/ deleno 180 = 83,33 % ako úspech navrhovateľa; 100-83,33 = 16,66 % ako úspech odporcu. Čistý úspech navrhovateľa je 83,33 % -16,66 %=66,66, zaokrúhlene 67 %). Súd navrhovateľovi v konaní priznal náhradu iných trov konania v sume 16,50 eur z dôvodu, že takúto výšku súdneho poplatku by navrhovateľ platil aj v prípade, ak by žaloval len o sumu 150 eur.

Súd mu ďalej priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 43 eur (67 % z správne vyčíslených trov právneho zastúpenia 63,96 eur= 42,85, zaokrúhlene 43 eur). Právny zástupca navrhovateľa si správne vyčíslił odmenu za jeden úkon právnej služby v sume 18,58 eur. Súd priznal právnemu zástupcovi

navrhovateľa: 1/ odmenu za úkony právnej služby 2 x 18,58 eur a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na súd ; 2/ režijný paušál za r. 2015: x 8,39 eur; 3/ 20 % DPH z súčtu sú, z bodov 1/,2/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.